

Anne Sophia Hermansen

Kultur- og livsstilsredaktør + lederskribent at Berlingske Media

Problemet med krænkelserkulturen er, at den nærer den negative identitetsskabelse. Man er ikke noget i form af det, man udretter, men i kraft af det, man føler sig stødt over. Således kan man forholde sig reaktivt til tilværelsen og konstant frastødes af alle de dumme mennesker, der besudler verden med deres ukærlige holdninger og handlinger. Men selv om det er hårdt arbejde at være forarget, kommer følelsen dog med en gevinst - man kan nemlig føle sig bedre end de andre, og så er man da noget.

Engang var den danske sang en ung blond pige, der gik og nynnede i Danmarks hus - nu er den en klagesang fra middelmådige jammerkommoder